

Официален вестник

на Европейския съюз

L 22

Издание
на български език

Законодателство

Година 56
25 януари 2013 г.

Съдържание

II Незаконодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) № 64/2013 на Комисията от 24 януари 2013 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2535/2001 по отношение на управлението на тарифни квоти на СТО за сирене и масло с произход от Нова Зеландия 1
- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) № 65/2013 на Комисията от 24 януари 2013 година за изменение на приложение III към Регламент (ЕО) № 826/2008 за определяне на общи правила за предоставянето на помощ за частно складиране на някои земеделски продукти 6
- Регламент за изпълнение (ЕС) № 66/2013 на Комисията от 24 януари 2013 година за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци ... 7
- Регламент за изпълнение (ЕС) № 67/2013 на Комисията от 24 януари 2013 година за определяне на минималния размер на митото за захар в отговор на първата частична покана за участие в търг в рамките на тържната процедура, открита с Регламент за изпълнение (ЕС) № 36/2013 9

РЕШЕНИЯ

2013/52/ЕС:

- ★ Решение на Съвета от 22 януари 2013 година за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на данъка върху финансовите сделки 11

Цена: 3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

2013/53/EC:	
★ Решение за изпълнение на Съвета от 22 януари 2013 година за предоставяне на разрешение на Кралство Белгия да въведе специална мярка за дерогация от член 285 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност	13
2013/54/EC:	
★ Решение за изпълнение на Съвета от 22 януари 2013 година за предоставяне на разрешение на Република Словения да въведе специална мярка за дерогация от член 287 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност	15
2013/55/EC:	
★ Решение за изпълнение на Съвета от 22 януари 2013 година за изменение на Решение 2009/1008/EC, с което се разрешава на Република Латвия да удължи срока на прилагане на мярката за дерогация от член 193 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност	16
2013/56/EC:	
★ Решение за изпълнение на Съвета от 22 януари 2013 година за изменение на Решение за изпълнение 2010/39/EC за упълномощаване на Португалската република да продължи да прилага мярката за дерогация от членове 168, 193 и 250 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност	17
2013/57/EC:	
★ Решение на Съвета от 22 януари 2013 година за назначаване на член и заместник-член от Германия в Комитета на регионите	19
2013/58/EC:	
★ Решение на Съвета от 22 януари 2013 година за назначаване на двама членове от Нидерландия в Комитета на регионите	20
2013/59/EC:	
★ Решение на Съвета от 22 януари 2013 година за назначаване на член от Швеция в Комитета на регионите	21
2013/60/EC:	
★ Решение на Съвета от 22 януари 2013 година за назначаване на двама заместник-членове от Австрия в Комитета на регионите	22
2013/61/EC:	
★ Решение на Съвета от 22 януари 2013 година за назначаване на заместник-член от Германия в Комитета на регионите	23

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 64/2013 НА КОМИСИЯТА

от 24 януари 2013 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 2535/2001 по отношение на управлението на тарифни квоти на СТО за сирене и масло с произход от Нова Зеландия

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския Съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾, и по-специално член 144, параграф 1 и член 148, буква в) във връзка с член 4 от него,

като има предвид, че:

- (1) В дял 2, глава III, раздел 1 от Регламент (ЕО) № 2535/2001 на Комисията от 14 декември 2001 г. относно определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1255/1999 на Съвета по отношение на режима на внос на мляко и млечни продукти и за откриване на тарифни квоти ⁽²⁾ се определят правилата за управление на квотите за внос от някои трети държави, изброени в приложение III, част Б към цитирания регламент. Тези правила предвиждат издаване на лицензия за внос при представяне на съответния сертификат „Inward Monitoring Arrangement“ (ИМА 1).
- (2) Опитът във връзка с управлението на тарифните квоти за сирене с произход от Нова Зеландия (квотни номера 09.4514 и 09.4515) показва, че също толкова ефективно управление на тези квоти може да се постигне чрез система, свързана с по-малка административна тежест за вносителите и за издаващите лицензии органи на държавите членки. Съгласно тази система функциите на сертификат ИМА 1 за доказване на произхода и допустимостта на стоките при внасянето се запазват, но издаването на лицензии за внос вече не е обвързано с представянето на този сертификат. Поради това е целесъобразно за тези квоти да се прилагат правилата по дял 2, глава I от Регламент (ЕО) № 2535/2001.
- (3) С цел да не се допусне спекулация, като същевременно се гарантира максимално усвояване на тарифните квоти за

сирене с произход от Нова Зеландия, заявленията за лицензии следва да бъдат ограничени до 25 % от съответните налични квоти.

- (4) Като се имат предвид сезонният характер на млекопроизводството в Нова Зеландия, развитието на цените и времето, необходимо за транспортиране на съответните продукти до Съюза, целесъобразно е да се предвиди трети кръг за разпределяне на лицензиите за внос за квотите, посочени в приложение I, част К и приложение III, част А, който да се провежда през септември.
- (5) Поради това Регламент (ЕО) № 2535/2001 следва да бъде съответно изменен.
- (6) За да се предостави достатъчно време на заявителите, компетентните органи и държавите членки да се съобразят с новите правила, целесъобразно е тези правила да се прилагат от квотната 2014 година.
- (7) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Управителния комитет за общата организация на селскостопанските пазари,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Изменение на Регламент (ЕО) № 2535/2001

Регламент (ЕО) № 2535/2001 се изменя, както следва:

- (1) В член 5 се добавя следната буква:
„к) квотите, посочени в приложение I, част К.“
- (2) В член 6 първият параграф се заменя със следния текст:
„В приложение I се определят тарифните квоти, митата, които трябва да се прилагат, максималните годишни количества за внос, периодите на тарифните квоти за внос и тяхното разделяне на подпериоди.“
- (3) В член 13 параграф 2 се заменя със следния текст:

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.⁽²⁾ ОВ L 341, 22.12.2001 г., стр. 29.

(3) В член 13 параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Заявленията за лицензии са за минимум 10 тона и за не повече от наличното по квотата количество за подпериода, посочен в член 6.

Въпреки това заявленията за лицензии се отнасят:

- а) при квотите по член 5, буква а) — за не повече от 10 % от наличното количество;
- б) при квотите по член 5, буква к) — за не повече от 25 % от наличното количество“.

(4) В член 14 се вмъква следният параграф 1а:

„1а. За квотите, посочени в приложение I, част К, заявленията за лицензии могат да се подават единствено:

- а) от 20 до 30 ноември — за внос през периода от 1 януари до 30 юни на следващата година;
- б) от 1 до 10 юни — за внос през периода от 1 юли до 31 декември на следващата година;
- в) от 1 до 10 септември — за внос през периода от 1 октомври до 31 декември на следващата година.“

(5) В член 19 се добавя следният параграф 3:

„3. За квотите, посочени в приложение I, част К, намалената ставка на митото се прилага при:

- а) приемане на декларацията за допускане за свободно обращение;
- б) представяне на лицензията за внос; и
- в) представяне на сертификат IMA 1, както е определен в приложение IX, който е издаден от издаващ орган, посочен в приложение XII, и съдържа съответните данни, определени в приложение XI, с което се доказват изискванията за допустимост и произходът на продукта, обхванат от декларацията за допускане за свободно обращение.

В лицензията за внос митническите органи посочват поредния номер на сертификата IMA 1.

Член 37, параграфи 2, 3 и 4 се прилагат *mutatis mutandis*.“

(6) В член 34 параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. В приложение III, част А се определят тарифните квоти, митата, които трябва да се прилагат, максималните годишни количества за внос, периодите на тарифните квоти за внос и тяхното разделяне на подпериоди.“

(7) Член 34а се заменя със следния текст:

„Член 34а

1. Квотите се разделят на две части, както е посочено в приложение III, част А:

а) квота 09.4195 (наричана по-долу „част А“) се разпределя между вносителите от Съюза, които са одобрени в съответствие с разпоредбите на член 7 и могат да докажат, че са осъществили внос по квота 09.4195 или по квота 09.4182 в периода от 24 месеца, предшестващи месец ноември, предхождащ квотната година;

б) квота 09.4182 (наричана по-долу „част Б“) е предназначена за заявителите, които:

- i) са одобрени в съответствие с разпоредбите на член 7, и
- ii) могат да докажат, че в периода от 12 месеца, предшестващи месец ноември, предхождащ квотната година, са внесли в и/или са изнесли от Съюза най-малко 100 тона мляко или млечни продукти, обхванати от глава 04 от Комбинираната номенклатура, в най-малко 4 отделни операции.

2. Заявленията за лицензии за внос могат да се подават единствено:

- а) от 20 до 30 ноември — за внос през периода от 1 януари до 30 юни на следващата година;
- б) от 1 до 10 юни — за внос през периода от 1 юли до 31 декември на следващата година;
- в) от 1 до 10 септември — за внос през периода от 1 октомври до 31 декември на следващата година.

3. За да бъдат допустими, заявленията за лицензии за внос могат да обхващат, на заявител:

- а) за част А — не повече от 125 % от количествата, които е внесъл по квота 09.4195 или квота 09.4182 в периода от 24 месеца, предшестващи месец ноември, предхождащ квотната година;
- б) за част Б — не по-малко от 20 тона и не повече от 10 % от наличното количество за подпериода, и при условие че може да докаже по задоволителен за компетентния орган на съответната държава членка начин, че е изпълнил условията, определени в параграф 1, буква б).

При условие че спазват условията за допустимост, заявителите могат да подадат заявления едновременно по двете части на квотата.

За част А и за част Б се подават отделни заявления за лицензия.

4. Заявленията за лицензи за внос могат да се подават само в държавата членка, в която е издадено одобрението по член 7, и трябва да съдържат номера на одобрението на вносителя.

5. Доказателствата, посочени в параграфи 1 и 3, се представят в съответствие с член 5, втора алинея от Регламент (ЕО) № 1301/2006.

Тези доказателства се подават едновременно със заявленията за лицензи за внос и са валидни за съответната квотна година.“

(8) В приложение I се добавя нова част К, чийто текст се съдържа в приложение I към настоящия регламент.

(9) Приложение III, част А се заменя с текста, който се съдържа в приложение II към настоящия регламент.

(10) В приложение III, част Б се заличават вписванията относно квотни номера 09.4514 и 09.4515.

Член 2

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от квотната година, започваща на 1 януари 2014 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 24 януари 2013 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ I

„I.K

ТАРИФНИ КВОТИ СЪГЛАСНО СПОРАЗУМЕНИЯТА НА ГАТТ/СТО, ПОСОЧЕНИ ПО СТРАНА НА ПРОИЗХОД: НОВА
ЗЕЛАНДИЯ

Квотен номер	Код по КН	Описание	Страна на произход	Годишна квота от 1 януари до 31 декември (в тонове)	Количество от 1 януари до 30 юни (в тонове)	Количество от 1 юли до 31 декември (в тонове)	Количество от 1 октомври до 31 декември (в тонове)	Вносни мита (EUR/100 kg нетно тегло)
09.4515	0406 90 01	Сирена, предназначени за преработка ⁽¹⁾	Нова Зеландия	4 000	4 000	—	—	17,06
09.4514	ex 0406 90 21	Cheddar в стандартна форма (пипи с нетно тегло от 33 kg включително до 44 kg включително и блокове с квадратна форма или във форма на паралелепипед и с нетно тегло 10 kg или повече), с тегловно съдържание на мазнини в сухото вещество 50 % или повече, с период на зреене най-малко 3 месеца	Нова Зеландия	7 000	7 000	—	—	17,06

⁽¹⁾ Усвояването за тази конкретна цел ще се наблюдава чрез прилагане на разпоредбите на Съюза, създадени в тази област. Засегнатите сирена се смятат за преработени, когато са били преработени в продукти, попадащи в подпозиция 040630 от Комбинираната номенклатура. Прилагат се членове 291—300 от Регламент (ЕИО) № 2454/93.*

ПРИЛОЖЕНИЕ II

„ШЛА

ТАРИФНИ КВОТИ СЪГЛАСНО СПОРАЗУМЕНИЯТА НА ГАТТ/СТО, ПОСОЧЕНИ ПО СТРАНА НА ПРОИЗХОД: МАСЛО С ПРОИЗХОД ОТ НОВА ЗЕЛАНДИЯ

Код по КН	Описание	Страна на произход	Годишна квота от 1 януари до 31 декември (в тонове)	Количество от 1 януари до 30 юни (в тонове)	Количество от 1 юли до 31 декември (в тонове)	Количество от 1 октомври до 31 декември (в тонове)	Вносни мита (EUR/100 kg нетно тегло)
ex 0405 10 11 ex 0405 10 19	Масло, най-малко на шест седмици, с тегловно съдържание на мазнини, равно или по-голямо от 80 %, но по-малко от 85 %, получено директно от мляко или сметана, без да се използват складиращи суровини, по единен, независим и непрекъснат процес на производство	Нова Зеландия	74 693	Квота 09.4195 Част А: 20 540,5	Квота 09.4195 Част А: 20 540,5	Квота 09.4195 Част А: —	70,00“
ex 0405 10 30	Масло, най-малко на шест седмици, с тегловно съдържание на мазнини, равно или по-голямо от 80 %, но по-малко от 85 %, получено директно от мляко или сметана, без да се използват складиращи суровини, по единен, независим и непрекъснат процес на производство, който може да налага сметаната да минава през етап на концентриране и/или на фракциониране на тази мазнина (процесите на производство, наречени „амикс“ или „за мазане“)			Квота 09.4182 Част Б: 16 806	Квота 09.4182 Част Б: 16 806	Квота 09.4182 Част Б: —	

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 65/2013 НА КОМИСИЯТА

от 24 януари 2013 година

за изменение на приложение III към Регламент (ЕО) № 826/2008 за определяне на общи правила за предоставянето на помощ за частно складиране на някои земеделски продукти

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾, и по-специално член 43, буква й) във връзка с член 4 от него,

като имат предвид, че:

- (1) В част А от приложение III към Регламент (ЕО) № 826/2008 на Комисията ⁽²⁾ се посочват данните относно маслиновото масло и трапезните маслини, които държавите членки трябва да изпращат на Комисията за различните пазарни години, както и сроковете за предоставянето на тези данни. В нея се определят и общите правила за изпращане на информация на Комисията от страна на компетентните органи на държавите членки.
- (2) За осигуряване на засилен мониторинг на състоянието на пазара и предвид придобития опит в областта някои от задълженията за уведомяване на държавите членки, предвидени в част А от приложение III към Регламент (ЕО) № 826/2008 следва да бъдат опростени, уточнени, добавени или премахнати.
- (3) За тази цел е необходимо да се добави задължение по отношение на уведомяването за общото използване на маслиновото масло и за складовите запаси в края на пазарната година, и да се премахне задължението относно данните за трапезните маслини.
- (4) Приложение III към Регламент (ЕО) № 826/2008 следва да бъде съответно изменено.

- (5) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Управителния комитет за общата организация на селскостопанските пазари,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

В приложение III към Регламент (ЕО) № 826/2008 част А се изменя, както следва:

- 1) Буква б) се заменя със следния текст:

„б) Преди 15 септември държавите членки изпращат на Комисията данни за общото произведено количество и общото вътрешно потребление на маслиново масло за предходната пазарна година, както и за стоките запаси в края на пазарната година.

Преди 15 октомври и преди 15 април те изпращат на Комисията прогноза за общото произведено количество от маслиново масло за текущата пазарна година, както и оценка за вътрешното потребление и за стоките запаси в края на пазарната година.“

- 2) буква в) се заменя със следното:

„в) От месец септември до месец май на всяка пазарна година държавите членки изпращат на Комисията, не по-късно от петнадесетия ден на всеки месец, ежемесечни оценки за количествата маслиново масло, произведени от началото на въпросната пазарна година, до и включително предходния месец.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 24 януари 2013 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 223, 21.8.2008 г., стр. 3.

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 66/2013 НА КОМИСИЯТА**от 24 януари 2013 година****за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодове и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци ⁽²⁾, и по-специално член 136, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

(1) В изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг на многостранните търговски преговори в Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 са посочени критериите, по които Комисията определя стандартните стойности

при внос от трети държави за продуктите и периодите, посочени в приложение XVI, част А от същия регламент.

(2) Стандартната стойност при внос се изчислява за всеки работен ден съгласно член 136, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, като се вземат под внимание променливите данни за всеки ден. В резултат на това настоящият регламент следва да влезе в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Стандартните стойности при внос, посочени в член 136 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 24 януари 2013 година.

За Комисията,
от името на председателя,
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Генерален директор на генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 157, 15.6.2011 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Стандартни стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)		
Код по КН	Код на трета държава ⁽¹⁾	Стандартна стойност при внос
0702 00 00	MA	64,4
	TN	68,9
	TR	120,3
	ZZ	84,5
0707 00 05	EG	200,0
	JO	182,1
	MA	158,2
	TR	165,1
	ZZ	176,4
0709 91 00	EG	119,3
	ZZ	119,3
0709 93 10	EG	105,4
	MA	89,8
	TR	144,3
	ZZ	113,2
0805 10 20	EG	58,0
	MA	60,3
	TN	53,4
	TR	63,9
	ZA	46,1
	ZZ	56,3
0805 20 10	MA	92,5
	ZZ	92,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	95,5
	KR	138,1
	MA	158,2
	TR	81,9
	ZZ	118,4
0805 50 10	EG	87,0
	TR	72,4
	ZZ	79,7
0808 10 80	CN	102,2
	MK	38,5
	US	145,5
	ZZ	95,4
0808 30 90	CN	51,8
	US	132,9
	ZZ	92,4

⁽¹⁾ Номенклатура на държавите, определена с Регламент (ЕО) № 1833/2006 на Комисията (ОВ L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „с друг произход“.

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 67/2013 НА КОМИСИЯТА

от 24 януари 2013 година

за определяне на минималния размер на митото за захар в отговор на първата частична покана за участие в търг в рамките на тръжната процедура, открита с Регламент за изпълнение (ЕС) № 36/2013

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾, и по-специално член 186 във връзка с член 4 от него,

като има предвид, че:

- (1) С Регламент за изпълнение (ЕС) № 36/2013 на Комисията ⁽²⁾ се откри постоянна тръжна процедура за внос на захар с кодове по КН 1701 14 10 и 1701 99 10 с намалено мито за пазарната 2012/2013 година.
- (2) Съгласно член 6 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 36/2013 Комисията определя минимално мито или решава да не определи такова за всеки осемцифрен код по КН в зависимост от броя тръжни оферти, получени в отговор на частична покана за участие в търг.
- (3) Въз основа на получените тръжни оферти в отговор на първата частична покана за участие в търг следва да се определи минимално мито за захар, попадаща в кодове по КН 1701 14 10 и 1701 99 10.

(4) С цел бързо подаване на сигнал към пазара и гарантиране на ефективно управление на мярката настоящият регламент следва да влезе в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

(5) Управителният комитет за общата организация на селскостопанските пазари не е представил становище в срока, определен от неговия председател,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

За първата частична покана за участие в търг в рамките на тръжната процедура, открита с Регламент за изпълнение (ЕС) № 36/2013, за която срокът за подаване на тръжни оферти приключи на 23 януари 2013 г., се определя минимално мито за захарта с кодове по КН 1701 14 10 и 1701 99 10, както е предвидено в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 24 януари 2013 година.

За Комисията,

от името на председателя,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Генерален директор на генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 16, 19.1.2013 г., стр. 7.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Минимални мита

(EUR/тон)

Осемцифрен код по КН	Минимално мито
1	2
1701 14 10	195,00
1701 99 10	240,00

(—) Не се определя минимално мито (отхвърлени са всички оферти).

(X) Няма подадени оферти.

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 22 януари 2013 година

за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на данъка върху финансовите сделки

(2013/52/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 329, параграф 1 от него,

като взе предвид исканията, отправени от Кралство Белгия, Федерална република Германия, Република Естония, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Австрия, Португалската република, Република Словения и Словашката република,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

като има предвид, че:

- (1) В съответствие с член 3, параграф 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) Съюзът установява вътрешен пазар.
- (2) В съответствие с член 113 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) Съветът приема разпоредби за хармонизиране на законодателството относно данъците върху оборота, акцизите и другите форми на косвено данъчно облагане, в степента, в която такава хармонизация е необходима за осигуряване създаването и функционирането на вътрешния пазар и за предотвратяване на нарушаването на конкуренцията.
- (3) През 2011 г. Комисията взе под внимание дискусията на всички нива относно допълнително облагане на финансовия сектор. Тази дискусия е израз на желанието да се гарантира, че финансовият сектор поема справедлив и съществен дял от разходите, свързани с кризата, и че в бъдеще ще подлежи на равнопоставено облагане спрямо други сектори, както и на стремежа да се премахнат стимулите за прекомерно рискови дейности на финансовите институции, да се допълнят регулаторните мерки, с които се цели избягване на бъдещи кризи, и да се генерират допълнителни приходи за общите бюджети или за конкретни политически цели.
- (4) В този контекст на 28 септември 2011 г. Комисията прие предложение за Директива на Съвета относно обща система на данък върху финансовите сделки и за

изменение на Директива 2008/7/ЕО ⁽¹⁾. Основната цел на предложението беше да се осигури правилно функциониране на вътрешния пазар и да се избегне нарушаване на конкуренцията.

- (5) На заседанието на Съвета от 22 юни 2012 г. беше установено, че липсва единодушна подкрепа за предложената от Комисията обща система за данък върху финансовите сделки (ДФС). На заседанието си от 29 юни 2012 г. Европейският съвет заключи, че предложената директива няма да бъде приета от Съвета в разумен срок. На заседанието на Съвета на 10 юли 2012 г. бяха отбелязани оставащите съществени различия в мненията по отношение на необходимостта от създаване на обща система на ДФС на равнището на Съюза и беше потвърдено, че принципът на хармонизирано данъчно облагане на финансовите сделки няма в близко бъдеще да получи единодушна подкрепа в рамките на Съвета.
- (6) При тези обстоятелства единадесет държави-членки, а именно Белгия, Германия, Естония, Гърция, Испания, Франция, Италия, Австрия, Португалия, Словения и Словакия отправиха искания до Комисията с писма, получени между 28 септември и 23 октомври 2012 г., в които се посочва, че желаят да установят засилено сътрудничество помежду си в областта на ДФС. Тези държави-членки поискаха обхватът и целите на засиленото сътрудничество да се основават на предложението на Комисията за директива от 28 септември 2011 г. Отбелязана беше по-специално необходимостта от предотвратяване на действия за избягване на данъчно облагане, данъчни нарушения и прехвърляне към други юрисдикции.
- (7) Засиленото сътрудничество следва да осигури необходимата правна уредба за създаването на обща система на ДФС в участващите държави-членки и да гарантира, че са хармонизирани основните данъчни характеристики. Следва, доколкото е възможно, да бъдат избегнати стимулите за данъчен арбитраж и изкривяванията при разпределяне на средствата между финансовите пазари, както и възможностите за двойно данъчно облагане или двойно необлагане, а също и действията за избягване на данъчно облагане.
- (8) Условието, установено в член 20 от ДЕС и в членове 326 и 329 от ДФЕС, са изпълнени.

⁽¹⁾ COM(2011) 594 окончателен, 28 септември 2011 г.

- (9) На заседанието на Съвета от 29 юни 2012 г. беше посочено, че целта за приемане на обща система за ДФС не може да бъде постигната в разумен срок от Съюза като цяло и това беше потвърдено на заседанието на Съвета от 10 юли 2012 г. Следователно е изпълнено изискването по член 20, параграф 2 от ДЕС, според което засиленото сътрудничество може да бъде установено единствено като крайна мярка.
- (10) Материалноправната област, в която ще се осъществява засиленото сътрудничество — а именно създаването на обща система на ДФС в рамките на Съюза, попада в обхвата на член 113 от ДФЕС и следователно в обхвата на Договорите.
- (11) Засиленото сътрудничество в областта на създаването на обща система на ДФС има за цел да осигури правилното функциониране на вътрешния пазар. Чрез това сътрудничество се избягва едновременното съществуване на различни национални режими, а оттам — ненужното фрагментиране на пазара, както и последващите проблеми под формата на нарушаване на конкуренцията, отклонения в търговията между различните продукти, участници и географски региони, и стимули, насърчаващи стопанските субекти да избягват данъчното облагане чрез операции с ниска икономическа стойност. Тези въпроси са от особено значение във финансовата област, която се отличава с високо мобилни данъчни основи. По този начин засиленото сътрудничество благоприятства осъществяването на целите на Съюза, защитава интересите му и засилва процеса на интеграция в съответствие с член 20, параграф 1 от ДЕС.
- (12) Създаването на обща хармонизирана система на ДФС не е включено в списъка с областите от изключителната компетентност на Съюза, установен в член 3, параграф 1 от ДФЕС. Тъй като тя служи за функционирането на вътрешния пазар, съгласно член 113 от ДФЕС тя попада в обхвата на споделената компетентност на Съюза по смисъла на член 4 от ДФЕС и следователно не е от изключителната компетентност на Съюза.
- (13) Засиленото сътрудничество във въпросната област е в съответствие с Договорите и с правото на Съюза съгласно член 326, първа алинея от ДФЕС. Съгласно член 326, втора алинея от ДФЕС то няма да засяга вътрешния пазар, нито икономическото, социалното и териториалното сближаване, не представлява пречка, нито дискриминация спрямо търговията между държавите-членки и не предизвиква нарушения на конкуренцията между тях.
- (14) В съответствие с член 327 от ДФЕС засиленото сътрудничество в съответната област зачита компетентността, правата и задълженията на държавите-членки, които не участват в него. Тази система няма да попречи на неучастващите държави-членки да запазят или да въведат ДФС въз основа на нехармонизирани национални правила. Общата система на ДФС ще определи данъчните права на участващите държави-членки единствено въз основа на подходящи критерии за привързване.
- (15) При изпълнение на всяко от условията за участие, изложени в настоящото решение, и в съответствие с член 328 от ДФЕС засиленото сътрудничество в посочената в решението област е отворено по всяко време за всички държави-членки, желаещи да спазват вече приетите в тази насока актове,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

На Кралство Белгия, Федерална република Германия, Република Естония, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Австрия, Португалската република, Република Словения и Словашката република се разрешава да установят засилено сътрудничество помежду си в областта на създаването на обща система на данък върху финансовите сделки, като за целта прилагат съответните разпоредби на Договорите.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 22 януари 2013 година.

За Съвета
Председател
M. NOONAN

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 22 януари 2013 година

за предоставяне на разрешение на Кралство Белгия да въведе специална мярка за дерогация от член 285 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

(2013/53/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾, и по-специално член 395, параграф 1 от нея,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) С писмо, заведено в Генералния секретариат на Комисията на 21 юни 2012 г., Белгия поиска разрешение да въведе специална мярка за дерогация от член 285 от Директива 2006/112/ЕО, която да позволи на Белгия да освободи от данък върху добавената стойност (ДДС) данъчно задължените лица, чийто годишен оборот не надвишава 25 000 EUR. С прилагането на тази мярка въпросните данъчно задължени лица ще се ползват от освобождаване от някои или всички свързани с ДДС задължения, посочени в дял XI, глави 2 — 6 от Директива 2006/112/ЕО.

(2) В съответствие с член 395, параграф 2, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО с писмо от 13 септември 2012 г. Комисията информира останалите държави членки за отправеното от Белгия искане. С писмо от 17 септември 2012 г. Комисията съобщи на Белгия, че разполага с пълната информация, необходима за разглеждане на искането.

(3) Съгласно член 285 от Директива 2006/112/ЕО държавите членки, които не се възползват от член 14 от Втора директива 67/228/ЕИО на Съвета от 11 април 1967 г. относно данъците върху оборота, структурата и процедурите за прилагане на общата система на данъка върху добавената стойност⁽²⁾, могат да освободят от облагане данъчно задължени лица, чийто оборот не надвишава 5 000 EUR. Белгия поиска този праг да бъде увеличен на 25 000 EUR.

(4) Въвеждането на по-висок праг за специалния режим за малките предприятия е мярка за опростяване, която може значително да намали свързаните с ДДС задължения на най-малките предприятия. Специалният режим е незадължителен за данъчно задължените лица.

(5) В предложението си от 29 октомври 2004 г. за Директива за изменение на Директива 77/388/ЕИО, настояща Директива 2006/112/ЕО, с оглед на опростяване на свързаните с ДДС задължения Комисията включи разпоредби, с които на държавите членки се разрешава да определят таван за годишния оборот за режима на освобождаване от ДДС, като този таван може да бъде до 100 000 EUR или равностойността в национална валута, с възможност за ежегодна актуализация на посочената сума. Представеното от Белгия искане е в съответствие с това предложение.

(6) Мярката за дерогация ще има само незначително въздействие върху общия размер на данъчните приходи, събирани от Белгия на етапа на крайното потребление, и няма да окаже отрицателно въздействие върху собствените ресурси на Съюза, формирани от ДДС,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Чрез дерогация от член 285 от Директива 2006/112/ЕО на Кралство Белгия се разрешава да освободи от ДДС данъчно задължените лица, чийто годишен оборот не е по-висок от 25 000 EUR.

Кралство Белгия може да увеличи посочения таван, за да поддържа реалната стойност на освобождаването от данък.

Член 2

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му.

Прилага се от 1 януари 2013 г. до датата на влизане в сила на директива за изменение на таваните на годишния оборот, под които данъчно задължените лица могат да бъдат освободени от ДДС, или до 31 декември 2015 г., която от двете дати настъпи по-рано.

(¹) ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

(²) ОВ 71, 14.4.1967 г., стр. 1303/67.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Кралство Белгия.

Съставено в Брюксел на 22 януари 2013 година.

За Съвета
Председател
M. NOONAN

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 22 януари 2013 година

за предоставяне на разрешение на Република Словения да въведе специална мярка за дерогация от член 287 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

(2013/54/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾, и по-специално член 395, параграф 1 от нея,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) С писмо, регистрирано в Генералния секретариат на Комисията на 30 юли 2012 г., Словения поиска разрешение да въведе специална мярка за дерогация от член 287, точка 15 от Директива 2006/112/ЕО, с която да се разреши на Словения да освободи от данък върху добавената стойност (ДДС) данъчнозадължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от 50 000 EUR.
- (2) В съответствие с член 395, параграф 2, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО с писмо от 18 септември 2012 г. Комисията информира другите държави-членки за отправеното от Словения искане. С писмо от 19 септември 2012 г. Комисията уведоми Словения, че разполага с цялата необходима информация, за да разгледа искането.
- (3) Съгласно член 287 от Директива 2006/112/ЕО определени държави-членки, които са се присъединили към Съюза след 1 януари 1978 г., могат да освободят от ДДС данъчнозадължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от равностойността в национална валута на посочените в същата разпоредба суми по обменния курс в деня на присъединяването им. Словения поиска съответният праг за нея, който е определен на 25 000 EUR съгласно член 287, точка 15, да бъде повишен на 50 000 EUR.
- (4) По-високият праг при специалния режим за малките предприятия е мярка за опростяване, тъй като може значително да намали свързаните с ДДС задължения на малките предприятия. Специалният режим е незадължителен за данъчнозадължените лица.

(5) В предложението си от 29 октомври 2004 г. за директива за изменение на Директива 77/388/ЕИО, настояща Директива 2006/112/ЕО, с оглед на опростяване на свързаните с ДДС задължения Комисията включи разпоредби, имащи за цел да се позволи на държавите-членки да определят таван на годишния оборот за режима на освобождение от ДДС, като този таван може да бъде до 100 000 EUR или равностойността в национална валута, с възможност за ежегодна актуализация на посочената сума. Представеното от Словения искане е в съответствие с това предложение.

(6) Мярката за дерогация ще има само незначително въздействие върху общия размер на данъчните приходи, събирани от Словения на етапа на крайното потребление, и няма да окаже отрицателно въздействие върху собствените ресурси на Съюза, формирани от ДДС,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Чрез дерогация от член 287, точка 15 от Директива 2006/112/ЕО се разрешава на Република Словения да освободи от ДДС данъчнозадължените лица, чийто годишен оборот е не по-висок от 50 000 EUR.

Член 2

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му.

Прилага се от 1 януари 2013 г. до датата на влизане в сила на директива за изменение на таваните на годишния оборот, под които данъчнозадължените лица могат да бъдат освободени от ДДС, или до 31 декември 2015 г., която от двете дати настъпи по-рано.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Република Словения.

Съставено в Брюксел на 22 януари 2013 година.

За Съвета
Председател
M. NOONAN

(1) ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 22 януари 2013 година

за изменение на Решение 2009/1008/ЕС, с което се разрешава на Република Латвия да удължи срока на прилагане на мярката за дерогация от член 193 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

(2013/55/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾, и по-специално член 395, параграф 1 от нея,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) С писмо, заведено в Генералния секретариат на Комисията на 20 април 2012 г., Латвия поиска разрешение да продължи да прилага мярката за дерогация от разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО, отнасящи се до лицето — платец на данък върху добавената стойност (ДДС) на данъчната администрация.
- (2) В съответствие с член 395, параграф 2, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО, с писма от 30 и 31 юли 2012 г. Комисията информира останалите държави членки за отправеното от Латвия искане. С писмо от 2 август 2012 г. Комисията уведоми Латвия, че разполага с пълната информация, необходима според нея за оценка на искането.
- (3) Пазарът на дървен материал в Латвия продължава да бъде доминиран от малки местни дружества и индивидуални доставчици. Естеството на пазара и на действащите на него предприятия е предпоставка за данъчни измами, които трудно могат да бъдат контролирани от данъчните органи. С цел прекратяването на тези данъчни измами в латвийския закон за ДДС беше включена специална разпоредба, която постановява, че при сделки с дървен материал лице — платец на данъка, е данъчно задълженото лице, получател на облагаемата доставка на стоки или услуги. Посочената разпоредба представлява дерогация от член 193 от Директива 2006/112/ЕО, по силата на който във вътрешната система лице — платец на данъка, е по принцип данъчно задълженото лице, извършващо доставки на стоки или услуги.
- (4) Правната и фактическата обстановка, която обосноваваше прилагането на мярката за дерогация съгласно Решение за изпълнение 2009/1008/ЕС на Съвета от 7 декември 2009 г. за предоставяне на разрешение на Република Латвия да удължи срока на прилагането на мярката за дерогация от член 193 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽²⁾, не се е променила и продължава да съществува.

Въз основа на предоставената от Латвия информация е видно, че нивото на риска от измами с ДДС в сектора продължава да е високо. Следователно на Латвия следва да се предостави разрешение да прилага мярката за дерогация за допълнителен ограничен период от време.

- (5) В случай че Латвия обмисля още едно удължаване на срока за прилагане на мярката за дерогация след 2015 г., до 31 март 2015 г. тя следва да представи на Комисията доклад относно прилагането на мярката заедно с искането си за удължаване.
- (6) Мярката за дерогация няма отрицателно въздействие върху собствените ресурси на Съюза, формирани от ДДС.
- (7) Поради това Решение за изпълнение 2009/1008/ЕС следва да бъде съответно изменено,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Решение за изпълнение 2009/1008/ЕС се изменя, както следва:

- 1) В член 2 датата „31 декември 2012 г.“ се заменя с датата „31 декември 2015 г.“
- 2) Въмква се следният член:

„Член 2а

Всяко искане за удължаване на срока на действие на мярката, предвидена в настоящото решение, се представя на Комисията до 31 март 2015 г. и се придружава от доклад относно прилагането на посочената мярка.“

Член 2

Настоящото решение поражда действие от деня на нотифицирането му.

Прилага се от 1 януари 2013 г.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Република Латвия.

Съставено в Брюксел на 22 януари 2013 година.

За Съвета
Председател
M. NOONAN

⁽¹⁾ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 347, 24.12.2009 г., стр. 30.

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 22 януари 2013 година

за изменение на Решение за изпълнение 2010/39/ЕС за упълномощаване на Португалската република да продължи да прилага мярка за дерогация от членове 168, 193 и 250 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

(2013/56/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾, и по-специално член 395, параграф 1 от нея,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) С писмо, заведено в Генералния секретариат на Комисията на 18 април 2012 г., Португалия поиска разрешение да продължи да прилага мярка за дерогация от разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО, уреждащи правото на приспадане, лицето, дължашо данъка, и задължението за представяне на справка-декларация по ДДС, предоставена по-рано с Решение за изпълнение 2010/39/ЕС на Съвета ⁽²⁾.
- (2) В съответствие с член 395, параграф 2, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО на 1 юни 2012 г. Комисията информира другите държави-членки за отправеното от Португалия искане. С писмо от 6 юни 2012 г. Комисията съобщи на Португалия, че разполага с цялата необходима информация, за да разгледа искането.
- (3) Мярката за дерогация, поискана от Португалия, се отклонява от разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО, тъй като позволява прилагането на специален незадължителен режим по отношение на определени предприятия, извършващи дейност в областта на разносната търговия, които отговарят на определени условия и имат разрешение от данъчните власти („предприятия, получили разрешение“). Посочените предприятия, получили разрешение, използват търговци на едро и дребно, като им продават пряко продуктите си, а от своя страна търговците на едро и дребно продават тези продукти на крайните потребители.
- (4) Мярката представлява дерогация от член 168 от Директива 2006/112/ЕО, който урежда правото на данъчно задълженото лице да приспада ДДС, начислен върху стоки и услуги, предоставени му за целите на неговите облагаеми сделки, като предоставя на предприятията, получили разрешение, правото да приспадат ДДС, дължим или платен от техните търговци на едро и дребно за съответните стоки, които са предоставени на тези търговци на едро и дребно.
- (5) Мярката представлява дерогация от член 193 от Директива 2006/112/ЕО, който урежда данъчното задължаване по ДДС, като постановява, че оправомощените

предприятия, получили разрешение, спрямо които се прилага режимът, са данъчно задължени за ДДС, начисляван върху стоките, които техните търговци на едро и дребно доставят на крайните потребители.

- (6) Мярката представлява дерогация от член 250 от Директива 2006/112/ЕО, който урежда задължението за представяне на справка-декларация по ДДС, като прехвърля на предприятия, получили разрешение, задължението за представяне на справка-декларация по ДДС във връзка със стоките, които те са доставили на търговците на едро и дребно, и във връзка с доставката на тези стоки на крайните потребители.
- (7) Мярката за дерогация може да се прилага само спрямо предприятия, чийто общ оборот е реализиран от разносна търговия, извършвана от търговци на едро и дребно, действащи от свое име и за своя сметка, при условие че всички продавани от предприятието продукти са вписани в предварително установен списък на цените, приложими към етапа на крайно потребление, и предприятията продават продуктите си пряко на търговци на едро и дребно, които от своя страна ги продават пряко на крайни потребители.
- (8) Мярката за дерогация позволява да се гарантира, че ДДС, начислен на етапа на търговията на дребно върху продажбата на продукти, идващи от предприятия, получили разрешение, действително се внася в държавната хазна и че по такъв начин се предотвратяват данъчни измами. Тя улеснява също данъчната администрация при събирането на данъка, като опростява разпоредбите и като намалява задълженията на търговците на едро и дребно във връзка с ДДС.
- (9) Съгласно информацията, предоставена от Португалия, правните и фактическите обстоятелства, наложили необходимостта от прилагането на мярката за дерогация, не са се променили и продължават да съществуват. Поради това на Португалия следва да се разреши да продължи да прилага тази мярка за ограничен период от време, за да се позволи преглед на нуждата и ефективността на мярката за дерогация.
- (10) Ако Португалия смята за необходимо срокът за прилагане на мярката да бъде удължен след 2015 г., тя следва да представи на Комисията заедно с искането за удължаване на срока доклад относно прилагането на мярката за дерогация до 31 март 2015 г., за да може Комисията да разполага с достатъчно време за разглеждане на искането, и ако Комисията излезе с предложение, да се предостави достатъчно време на Съвета да го приеме.
- (11) Мярката за дерогация ще има само незначително въздействие върху общия размер на данъчните приходи на Португалия, събирани на етапа на крайното потребление, и няма да окаже отрицателно въздействие върху собствените ресурси на Съюза, формирани на основата на ДДС.

⁽¹⁾ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 19, 23.1.2010 г., стр. 5.

(12) Поради това Решение за изпълнение 2010/39/ЕС следва да бъде съответно изменено,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Решение за изпълнение 2010/39/ЕС се изменя, както следва:

1) В член 4, втора алинея датата „31 декември 2012 г.“ се заменя с датата „31 декември 2015 г.“

2) Вмъква се следният член:

„Член 4а

Всяко искане за удължаване на срока на действие на мярката, предвидена в настоящото решение, се представя на Комисията до 31 март 2015 г. и се придружава от доклад относно прилагането на посочената мярка.“

Член 2

Настоящото решение поражда действие от деня на нотифицирането му.

Прилага се от 1 януари 2013 г.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Португалската република.

Съставено в Брюксел на 22 януари 2013 година.

За Съвета
Председател
M. NOONAN

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
от 22 януари 2013 година
за назначаване на член и заместник-член от Германия в Комитета на регионите
(2013/57/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 305 от него,

като взе предвид предложението на правителството на Германия,

като има предвид, че:

(1) На 22 декември 2009 г. и на 18 януари 2010 г. Съветът прие решения 2009/1014/ЕС ⁽¹⁾ и 2010/29/ЕС ⁽²⁾ за назначаване на членове и заместник-членове в Комитета на регионите за периода от 26 януари 2010 г. до 25 януари 2015 г.

(2) След изтичането на мандата на г-н Niclas HERBST се освободи едно място за член на Комитета на регионите.

(3) След изтичането на мандата на г-н Rolf FISCHER се освободи едно място за заместник-член на Комитета на регионите,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Назначават се в Комитета на регионите за остатъка от мандата, а именно до 25 януари 2015 г.:

а) за член:

— г-жа Regina POERSCH, *Mitglied des Schleswig-Holsteinischen Landtags*,

както и

б) за заместник-член:

— г-н Peter LEHNERT, *Mitglied des Schleswig-Holsteinischen Landtags*.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 22 януари 2013 година.

За Съвета

Председател

M. NOONAN

⁽¹⁾ ОВ L 348, 29.12.2009 г., стр. 22.

⁽²⁾ ОВ L 12, 19.1.2010 г., стр. 11.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
от 22 януари 2013 година
за назначаване на двама членове от Нидерландия в Комитета на регионите
(2013/58/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 305 от него,

като взе предвид предложението на правителството на Нидерландия,

като има предвид, че:

(1) На 22 декември 2009 г. и на 18 януари 2010 г. Съветът прие решения 2009/1014/ЕС ⁽¹⁾ и 2010/29/ЕС ⁽²⁾ за назначаване на членове и заместник-членове на Комитета на регионите за периода от 26 януари 2010 г. до 25 януари 2015 г.

(2) След изтичането на мандата на г-н J.C. (Co) VERDAAS и г-жа A.E. (Anne) VLEEK-DE JONG се освободиха две места за член на Комитета на регионите.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Назначават се за членове на Комитета на регионите за остатъка от мандата, а именно до 25 януари 2015 г.:

— г-жа Annemieke TRAAG, член на изпълнителния съвет на провинция Gelderland

— г-н A. GJSBERTS, член на изпълнителния съвет на провинция Flevoland.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 22 януари 2013 година.

За Съвета
Председател
M. NOONAN

⁽¹⁾ ОВ L 348, 29.12.2009 г., стр. 22.

⁽²⁾ ОВ L 12, 19.1.2010 г., стр. 11.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
от 22 януари 2013 година
за назначаване на член от Швеция в Комитета на регионите
(2013/59/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 305 от него,

като взе предвид предложението на правителството на Швеция,

като има предвид, че:

(1) На 22 декември 2009 г. и на 18 януари 2010 г. Съветът прие решения 2009/1014/ЕС ⁽¹⁾ и 2010/29/ЕС ⁽²⁾ за назначаване на членове и заместник-членове на Комитета на регионите за периода от 26 януари 2010 г. до 25 януари 2015 г.

(2) След изтичането на мандата на г-н Упо ALDEGREN се освободи едно място за член на Комитета на регионите,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Назначава се за член на Комитета на регионите за остатъка от мандата, а именно до 25 януари 2015 г.:

— г-жа Helene FRITZON, *Ledamot i kommunfullmäktige, Kristianstads kommun.*

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 22 януари 2013 година.

За Съвета
Председател
M. NOONAN

⁽¹⁾ ОВ L 348, 29.12.2009 г., стр. 22.

⁽²⁾ ОВ L 12, 19.1.2010 г., стр. 11.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА**от 22 януари 2013 година****за назначаване на двама заместник-членове от Австрия в Комитета на регионите**

(2013/60/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 305 от него,

като взе предвид предложенията на правителството на Австрия,

като има предвид, че:

(1) На 22 декември 2009 г. и на 18 януари 2010 г. Съветът прие решения 2009/1014/ЕС⁽¹⁾ и 2010/29/ЕС⁽²⁾ за назначаване на членове и заместник-членове на Комитета на регионите за периода от 26 януари 2010 г. до 25 януари 2015 г.

(2) След изтичането на мандата на г-н Achill RUMPOLD и на г-жа Bernadette MENNEL се освободиха две места за заместник-членове на Комитета на регионите,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Назначават се за заместник-членове на Комитета на регионите за остатъка от мандата, а именно до 25 януари 2015 г.:

— г-н Wolfgang WALDNER, *Landesrat beim Amt der Kärntner Landesregierung*.— д-р Gabriele NUSSBAUMER, *Landtagspräsidentin*.**Член 2**

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 22 януари 2013 година.

За Съвета
Председател
M. NOONAN

⁽¹⁾ ОВ L 348, 29.12.2009 г., стр. 22.

⁽²⁾ ОВ L 12, 19.1.2010 г., стр. 11.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
от 22 януари 2013 година
за назначаване на заместник-член от Германия в Комитета на регионите
(2013/61/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 305 от него,

като взе предвид предложението на правителството на Германия,

като има предвид, че:

- (1) На 22 декември 2009 г. и на 18 януари 2010 г. Съветът прие решения 2009/1014/ЕС ⁽¹⁾ и 2010/29/ЕС ⁽²⁾ за назначаване на членове и заместник-членове в Комитета на регионите за периода от 26 януари 2010 г. до 25 януари 2015 г..
- (2) След назначаването на г-жа Dagmar MÜHLENFELD за член се освободи едно място на заместник-член в Комитета на регионите ⁽³⁾,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Назначава се за заместник-член на Комитета на регионите за остатъка от мандата, а именно до 25 януари 2015 г.:

— г-жа Helma OROSZ, *Oberbürgermeisterin der Stadt Dresden.*

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 22 януари 2013 година.

За Съвета
Председател
M. NOONAN

⁽¹⁾ ОВ L 348, 29.12.2009 г., стр. 22.

⁽²⁾ ОВ L 12, 19.1.2010 г., стр. 11.

⁽³⁾ ОВ L 287, 18.10.2012 г., стр. 11.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
от 22 януари 2013 година
за назначаване на член и заместник-член от Португалия в Комитета на регионите
(2013/62/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 305 от него,

като взе предвид предложението на правителството на Португалия,

като има предвид, че:

- (1) На 22 декември 2009 г. и на 18 януари 2010 г. Съветът прие решения 2009/1014/ЕС ⁽¹⁾ и 2010/29/ЕС ⁽²⁾ за назначаване на членове и заместник-членове в Комитета на регионите за периода от 26 януари 2010 г. до 25 януари 2015 г.
- (2) След изтичането на мандата на г-н Carlos CESAR се освободи едно място за член на Комитета на регионите.
- (3) След изтичането на мандата на г-н André BRADFORD се освободи едно място за заместник-член на Комитета на регионите,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Назначават се в Комитета на регионите за остатъка от мандата, а именно до 25 януари 2015 г.:

а) за член:

— Г-н Vasco Ilídio ALVES CORDEIRO, *Presidente do Governo Regional dos Açores*

и

б) за заместник-член:

— Г-н Rodrigo VASCONCELOS DE OLIVEIRA, *Subsecretário Regional da Presidência para as Relações Externas.*

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 22 януари 2013 година.

За Съвета
Председател
M. NOONAN

⁽¹⁾ ОВ L 348, 29.12.2009 г., стр. 22.

⁽²⁾ ОВ L 12, 19.1.2010 г., стр. 11.

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 24 януари 2013 година****за приемане на насоки за прилагането на специфичните условия за здравни претенции, изложени в член 10 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета****(текст от значение за ЕИП)****(2013/63/ЕС)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно хранителни и здравни претенции за храните⁽¹⁾, и по-специално член 10, параграф 4 от него,

като има предвид, че:

- (1) В член 10, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 се предвижда възможност да се приемат насоки за прилагането на посочения член във връзка със специфичните условия за здравни претенции.
- (2) Както националните контролни органи, така и бизнес операторите на храни поставиха въпроси във връзка с прилагането на член 10, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 1924/2006. За да се гарантира единното прилагане на тези разпоредби и да се улесни дейността на контролните органи, както и за по-голяма яснота и сигурност за икономическите оператори, е целесъобразно да бъдат приети насоки.
- (3) Насоките, формуирани в приложението към настоящото решение, следва да се вземат предвид от националните органи за контрол и бизнес операторите на храни. На

12 октомври 2012 г. се проведе консултация със заинтересованите страни, по-специално бизнес оператори на храни и групи на потребителите.

- (4) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните⁽²⁾,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Насоките за прилагането на член 10 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 се съдържат в приложението към настоящото решение.

Член 2Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 24 януари 2013 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 9.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/food/committees/regulatory/scfcah/general_food/index_en.htm

ПРИЛОЖЕНИЕ

Насоки за прилагането на специфичните условия за здравни претенции, изложени в член 10 от Регламент (ЕО) № 1924/2006**Въведение**

Настоящите насоки са предназначени за националните органи за контрол и за бизнес операторите на храни във връзка с прилагането на член 10 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 относно хранителни и здравни претенции за храните (наричан по-долу „регламентът“). Здравна претенция е всяко незадължително търговско съобщение или представяне под каквато и да било форма, например текстове, информация, картина, лого и т.н., което заявява, създава впечатление или внушава, че съществува връзка между храната, предмет на претенцията, и здравето.

В член 10 са изложени специфичните условия за разрешената употреба на разрешени здравни претенции. Тези условия следва да бъдат спазвани наред с общите принципи и изисквания за всички претенции (например член 3 от регламента и разпоредбите на директиви 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ и 84/450/ЕИО на Съвета⁽²⁾, които операторите, използващи здравни претенции, също са длъжни да спазват), с условията за използване на хранителни и здравни претенции по член 4 и с общите положения за всички претенции по член 5, както и със специфичните условия за използването им, посочени в списъка на разрешените здравни претенции. Например в случай на здравни претенции за „намаляване на риска от заболяване“, посочени в член 14, параграф 1, буква а), се изисква допълнителна информация по смисъла на член 14, параграф 2. Важно е да се отбележи, че не могат да се използват дори разрешени здравни претенции, ако използването им не отговаря изцяло на всички изисквания на регламента. По тази причина дори когато дадена претенция е разрешена и е включена в списъците на разрешени здравни претенции, националните органи следва да вземат мерки, ако използването ѝ не отговаря на всички изисквания на регламента.

Постигането на съответствие с разпоредбите на регламента, и по-специално с разпоредбите на член 10, би било улеснено, ако бизнес операторът на храни е в състояние да покаже, че е действал с дължимата грижа и е предприел конкретни стъпки за спазване на всяка част от регламента.

1. Забрана за неразрешени здравни претенции и здравни претенции, чието използване не е в съответствие с регламента — член 10, параграф 1

В член 10, параграф 1 се предвижда, че всякакви здравни претенции са забранени, освен в случаите, когато: а) са разрешени от Комисията и б) използването им отговаря на разпоредбите на регламента. Здравните претенции трябва да са били разрешени по съответната процедура, предвидена в регламента, и да са включени в един от списъците на разрешени здравни претенции, посочени в член 13, параграф 3 и член 14, параграф 1. Забраняват се здравни претенции, които не са разрешени (не са включени в един от списъците на разрешени здравни претенции) и здравни претенции, които са разрешени (включени в един от списъците на разрешени здравни претенции), но използването им не отговаря на предписанията на регламента.

2. Задължителна информация, придружаваща разрешените здравни претенции — член 10, параграф 2**2.1. Разграничаване на три случая на прилагане на член 10, параграф 2**

За да бъде спазан регламентът, в член 10, параграф 2 се предвижда при използване на здравна претенция на потребителя да бъдат предоставяни два или ако е необходимо, четири вида задължителна информация. Информацията, изисквана по член 10, параграф 2, букви а) — г), следва да бъде посочена при етикетването на храната или в представянето и рекламата ѝ, ако такова етикетване не е налично. Тази разпоредба следва да се разбира с оглед на целта на законодателя да гарантира висока степен на защита на потребителя чрез предоставяне на точна и ярна информация, която да помага на потребителите да направят информиран избор.

Определение за „етикетиране“ е дадено в член 1, параграф 3, буква а) от Директива 2000/13/ЕО и член 2, параграф 2, буква й) от Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета⁽³⁾. Според това определение „етикетиране“ означава всички текстове, данни, марки, търговско наименование, изображения или символи, свързани с дадена храна и нанесени върху опаковка, документ, надпис, етикет, пръстен или увивна лента, които придружават или се отнасят до такава храна“. В законодателството на Съюза е дадено определение за „реклама“⁽⁴⁾, но не и определение за „представяне“, поради което то следва да се разбира в светлината на обяснението в член 2, параграф 3, буква а) от Директива 2000/13/ЕО и член 7, параграф 4, буква б) от Регламент (ЕС) № 1169/2011.

⁽¹⁾ ОВ L 109, 6.5.2000 г., стр. 29.

⁽²⁾ ОВ L 250, 19.9.1984 г., стр. 17.

⁽³⁾ ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 18.

⁽⁴⁾ В Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно заблуждаващата и сравнителната реклама се посочва: „реклама“ означава всяко съобщение във връзка с търговия, занятие, занаят или професия, което има за цел да насърчи реализацията на стоки или услуги, включително на недвижими имоти, права и задължения (ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 21).

Здравната претенция може да бъде предявена при „етикетирането“, което може да включва не само етикета, а и цялата предоставена на потребителя информация за храната, която придружава тази храна или се отнася до нея. Разграничението между „етикетиране“ и „реклама“ е в това, че „етикетирането“ засяга доставката на храната до крайния потребител, докато „реклама“ се отнася за насърчаване на реализацията на храни от бизнес оператора на храни.

- а) За спазване на разпоредбите на член 10, параграф 2 е необходимо задължителната информация да се посочи при етикетирането на храната, за която се отнася здравната претенция.
- б) Когато не е налице „етикетиране“, задължителната информация се предоставя в „рекламата“ и „представянето“ на храната, за която се отнася здравната претенция. Например когато се използва здравна претенция в обща реклама на храна (напр. маслиново масло, млечни продукти, месо и т.н.), която не я свързва с конкретен продукт, който също би подлежал на „етикетиране“, и в този случай задължителната информация трябва да бъде посочена в „рекламата“ или „представянето“ на тази храна.

В член 12 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 е залегнал принципът, че потребителят винаги следва да разполага със задължителната информация, когато взема решение за закупуване на дадена храна. Специално трябва да се отбележи член 14 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 за продажбата от разстояние. Потребителят трябва да разполага със задължителната информация преди покупката, а в случаите на продажба от разстояние, в които достъпът до „етикетиране“ е ограничен, задължителната информация трябва да бъде включена в представянето и рекламата на храната, в материала, подпомагащ продажбите от разстояние, независимо дали той представлява уебсайт, каталог, листовка, писмо и т.н.

- в) В член 1, параграф 2 от регламента се предвижда освобождаване за продукти, които не са предварително опаковани, предлагани за продажба на краен потребител или за доставка на заведения за обществено хранене, и за храни, опаковани на мястото на продажба по искане на купувача или предварително опаковани с оглед непосредствена продажба. Това освобождаване означава, че не се изисква задължителната информация по член 10, параграф 2, букви а) и б). Напротив, при необходимост винаги се изисква информацията по член 10, параграф 2, букви в) и г).

2.2. Четири вида задължителна информация

Макар че позволява определена гъвкавост за бизнес операторите на храни по отношение на изразяването на задължителната информация, регламентът предвижда задължително предоставяне на следните четири вида информация, когато се използва разрешена здравна претенция:

- а) „Информация, в която се посочва важноста на разнообразната и балансирана диета и здравословния начин на живот“

Целта на тази разпоредба е да помогне на потребителя да разбере конкретния полезен ефект на храната, за която се отнася здравната претенция. С нея се подчертава, че потребителите следва да бъдат осведомени, че консумацията на тази конкретна храна трябва да бъде част от разнообразна и балансирана диета, а не да се консумира прекомерно и в разрез с добрата диетична практика (съображение 18), за да се постигнат здравословни резултати, и че консумацията на храната, за която се отнася здравната претенция, като част от разнообразна и балансирана диета е само един аспект от здравословния начин на живот;

- б) „Количество от храната и начин на консумирането ѝ за получаване на означения благоприятен ефект“

Тази разпоредба се отнася до информацията, която бизнес операторът на храни следва да предостави въз основа на състава на храната, за да гарантира, че може да бъде постигнат ефектът, предмет на претенцията. Начинът на консумация на храната е важен и информирането на потребителя за това може също да бъде задължително в рамките на специфичните условия за използване на здравни претенции, определени от Комисията за целите на разрешаването и включването им в регистъра на Съюза⁽¹⁾. Тази разпоредба трябва обаче да гарантира, че при всички здравни претенции потребителят е напълно информиран колко храна е необходима и как да бъде консумирана тя в течение на деня. Например, следва да се предостави информация за това, дали има вероятност ефектът, предмет на претенцията, да бъде постигнат чрез еднократна или неколнократна консумация на храната в рамките на деня. Освен това, тази информация не трябва да насърчава или да оправдава свързконсумацията на храна, както е посочено в член 3, втора алинея, буква в). Когато това не е възможно, здравната претенция не следва да се използва;

- в) „Според случая, информация, адресирана към лицата, които следва да избягват употребата на храната“; както и

- г) „Подходящо предупреждение за продукти, чиято прекомерна консумация може да представлява риск за здравето“.

Някои претенции могат да бъдат разрешени с ограничения за използването им, докато за някои вещества може да се предвидят допълнителни изисквания за етикетиране в други специални разпоредби по отношение на категории храни. Всички тези изисквания са кумулативни, като операторите са длъжни да спазват всички относими разпоредби, приложими за храните и претенциите. Бизнес операторите на храни обаче трябва да спазват своите задължения, произтичащи от общото законодателство за храните, и да се придържат към базисното изискване да пускат на пазара храна, която е безопасна и не вреди на здравето, както и да използват такава информация на своя отговорност.

⁽¹⁾ Регистърът на Съюза е достъпен на официалния уебсайт на Европейската комисия, Генерална дирекция „Здравеопазване и потребители“ <http://ec.europa.eu/nuhclaims/>.

3. Позоваване на общите, неспецифични здравни ползи — член 10, параграф 3

По смисъла на член 10, параграф 3 се допуска използването на лесноразбираема и привлекателна информация, съдържаща позоваване на общите, неспецифични ползи от храната за цялостното добро здраве или здравно благополучие, без предварително разрешение, при наличие на специфични условия. Използването на такава информация може да бъде от полза за потребителите, тъй като би носило по-достъпни за тях послания. Те обаче биха могли лесно да бъдат неправилно разбрани и/или изтълкувани от потребителите, като вследствие на това е възможно последните да си представят други/по-добри здравни ползи от дадена храна в сравнение с реално съществуващите. Поради тази причина при позоваване на общите, неспецифични здравни ползи е задължително тези позовавания да бъдат придружени от специфична здравна претенция от списъка на разрешените здравни претенции в регистъра на Съюза. За целите на регламента специфичната разрешена здравна претенция, придружаваща информацията, съдържаща позоваване на общи, неспецифични здравни ползи, следва да бъде предявена „в близост до“ или „след“ тази информация.

Специфичните претенции от списъка на разрешените здравни претенции следва да имат известна връзка с общото позоваване. Колкото по-обобщено става това позоваване, напр. „за добро здраве“, все повече здравни претенции от разрешените списъци биха могли да бъдат допустими да го придружават. Все пак следва да се обърне внимание, че в член 10 са залегнали определени правила за контекста, в който се използват здравните претенции, а предвид факта, че член 10 конкретно се позовава на предписанията на глави II и IV, те следва също да бъдат взети предвид, за да могат операторите да спазват разпоредбата на член 10, параграф 3. Поради това, с цел да се избегне заблуждаването на потребителите, бизнес операторите на храни са длъжни да демонстрират връзката между позоваването на общи, неспецифични ползи от храната и специфичните, разрешени здравни претенции, които ги придружават.

Някои претенции, за които бе подадено заявление за разрешение по време на научната им оценка, бяха преценени като прекалено общи или неспецифични, за да бъдат оценени. Тези претенции не можеха да бъдат разрешени и поради това фигурират в списъка на неразрешените претенции в регистъра на Съюза за хранителни и здравни претенции. Това не изключва възможността тези претенции да се възползват от разпоредбите на член 10, параграф 3 и поради това могат да бъдат законно използвани, когато са придружени от специфична претенция от списъка на разрешените здравни претенции в съответствие с посочения член.

2013/62/ЕС:

- ★ Решение на Съвета от 22 януари 2013 година за назначаване на член и заместник-член от Португалия в Комитета на регионите 24

2013/63/ЕС:

- ★ Решение за изпълнение на Комисията от 24 януари 2013 година за приемане на насоки за прилагането на специфичните условия за здравни претенции, изложени в член 10 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ 25

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2013 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 420 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	910 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език/езици в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

